

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Telefon 72 28 24 00
oim@oim.dk

Sagsnr.
2018-308

Doknr.
70492

Dato
26-02-2019

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d.3. juli 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 535 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rasmus Prehn (S).

Spørgsmål nr. 535:

”Vil ministeren redegøre for, hvorvidt det er muligt, at en kommune som Aalborg udliciterer drift og etablering af nye parkeringsfaciliteter til eksempelvis Fokus Folkeoplysning eller AOF? Herunder bedes ministeren redegøre for, hvorvidt Fokus Folkeoplysning eller AOF vil skulle betale 70% af parkeringsindtægterne til staten.”

Svar:

Økonomi- og Indenrigsministeriet skal indledningsvist beklage den lange svartid, som skyldes, at besvarelsen forudsætter fortolkning af lovgivning på tværs af tre ministerier.

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet, som således omfatter en fortolkning af såvel Kulturministeriets, Transport-, Bygnings- og Boligministeriets og Økonomi- og Indenrigsministeriets regler, har Økonomi- og Indenrigsministeriet indhentet bidrag fra Kulturministeriet og Transport-, Bygnings- og Boligministeriet.

Det forudsættes, at spørgsmålet vedrører parkering, hvor der opkræves betaling efter vejlovens § 90.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt det er muligt for en kommune at udlicitere drift og etablering af nye parkeringsfaciliteter efter vejlovens § 90, har *Transport-, Bygnings- og Boligministeriet* oplyst følgende:

”Hertil bemærker Transport-, Bygnings- og Boligministeriet, at det følger af vejlovens § 90, stk. 1, at vejmyndigheden kan kræve betaling for benyttelse af særligt indrettede offentlige parkeringspladser og -anlæg for motorkøretøjer til dækning af udgifterne ved indretningen og driften af sådanne pladser og anlæg samt til tilsyn med de parkerede motorkøretøjer.

Det følger af lovens § 7, at kommunalbestyrelsen er vejmyndighed for kommunevejene.

Forarbejderne til vejloven behandler ikke det spørgsmål, som Økonomi- og Indenrigsministeriet anmoder om svar på.

Transport-, Bygnings- og Boligministeriet bemærker imidlertid, at det klart fremgår af ordlyden af vejlovens § 90, stk. 1, at det er vejmyndigheden, som kan kræve betaling. Kommunerne kan ikke overdrage ansvaret som vejmyndighed til en privat aktør uden udtrykkelig hjemmel. En sådan hjemmel findes ikke i vejloven.

Ministeriet finder derimod ikke, at vejlovens § 90, stk. 1, er til hinder for, at en vejmyndighed får en privat til at modtage betaling på sine vegne. Således finder ministeriet det uproblematisk, at eksempelvis betaling for parkering kan ske via en app, som udbydes af en privat aktør.

I forhold til spørgsmålet om at få en privat til – på vegne af kommunen – at stå for etablering og drift af nye parkeringsfaciliteter, er det Transport-, Bygnings- og Boligministeriets vurdering, at det afhænger af Økonomi- og Indenrigsministeriets regler, da spørgsmålet ikke er reguleret i vejloven.”

Økonomi- og Indenrigsministeriet kan hertil bemærke, at ministeriet ikke har generelle regler vedrørende kommunernes adgang til at udlicitere opgaver. Hvorvidt en kommune kan udlicitere en opgave vil som udgangspunkt bero på en fortolkning af det relevante retsgrundlag for opgavens udførelse.

Økonomi- og Indenrigsministeriet kan i den forbindelse generelt oplyse, at en kommunalbestyrelse som udgangspunkt har fri adgang til at indgå aftaler eksempelvis i form af udliciteringsaftaler med private om at løse en kommunal opgave. Det forhold, at kommunalbestyrelsen er kommunens øverste myndighed, og at kommunalbestyrelsen har det overordnede ansvar for hele den kommunale virksomhed, betyder ikke, at alle kommunale opgaver skal løses i kommunalt regi.

Kommunalbestyrelsen kan imidlertid ikke ved at indgå aftaler med private fralægge sig ansvaret for opgavens udførelse. Det vil således stadig være kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for, at lovgivningens krav til opgavens varetagelse opfyldes.

Endvidere er kommuner efter udbudsreglerne forpligtet til at følge en række procedurerregler, når den ønsker at indgå kontrakt med en ekstern enhed.

Udgangspunktet om kommunalbestyrelsens frie adgang til at overlade opgaveudførelsen til private kan fraviges ved lov. Det kan således være fastsat eller forudsat i lovgivningen, at en opgave skal løses i kommunalt regi.

Der henvises til afsnit 4.1.1.9. i vejledning nr. 9150 af 29. februar 2016 om regeludstedelse i forhold til kommuner og regioner.

Økonomi- og Indenrigsministeriet forstår på den baggrund Transport-, Bygnings- og Boligministeriets bidrag således, at der efter vejloven ikke er noget til hinder for, at en kommune udliciterer drift og etablering af parkeringsfaciliteter, der er oprettet i medfør af vejlovens § 90, til en privat aktør.

Økonomi- og Indenrigsministeriet forstår videre Transport-, Bygnings- og Boligministeriets bidrag således, at kommunen ikke kan overdrage kompetencen til at træffe beslutning om at opkræve betaling efter vejlovens § 90, herunder i forbindelse med udlicitering af opgaven med etablering og drift til en privat aktør, men at den konkrete opkrævning af betaling inden for de rammer, som er fastlagt af kommunen efter vejlovens § 90, kan udliciteres til en privat aktør.

Økonomi- og Indenrigsministeriet forstår endelig Transport-, Bygnings- og Boligministeriets bidrag således, at det efter vejlovens § 90 er vejmyndigheden, som kan kræve betaling, og at kommunerne ikke kan overdrage ansvaret som vejmyndighed til en privat aktør. Indtægten må på den baggrund anses som en kommunal indtægt.

Konkluderende følger det efter Økonomi- og Indenrigsministeriets opfattelse heraf, at en kommune vil have adgang til at udlicitere etablering og drift af nye parkeringsfacili-

teter efter vejlovens § 90, herunder den konkrete opkrævning af betaling for parkering inden for de rammer for betaling, som kommunen har truffet beslutning om, og at en indtægt efter vejlovens § 90 vil skulle betragtes som en kommunal indtægt.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt en folkeoplysende forening kan drive parkeringsanlæg, har *Kulturministeriet* oplyst følgende:

”Hvis en folkeoplysende forening søger en kommune om tilskud efter folkeoplysningsloven, skal kommunen vurdere, om den pågældende forening lever op til en række krav til foreningen og dermed er berettiget til tilskud. Disse krav er blandt andet - fsva. voksenundervisning i fx aftenskoler - **at** foreningen skal have et formål, som fremgår af vedtægten, **at** foreningen tilbyder folkeoplysende virksomhed (ikke kompetencegivende voksenundervisning), **at** den har en demokratisk valgt bestyrelse på minimum 5, og **at** aftenskolen er åben for alle i udgangspunktet og hjemmehørende i tilskudskommunen. Derudover skal foreningen/aftenskolen have en virksomhed, der er almennyttig og kontinuerlig, ligesom foreningen ikke må være oprettet eller drevet i kommercielt øjemed. Sidstnævnte tydeliggøres af, at kommerciel virksomhed ikke kan opnå støtte efter folkeoplysningsloven, men at der ikke er noget til hinder for, at fx en aftenskole kan have indtægtsdækket virksomhed som anden virksomhed.

Det er kommuner, der konkret vurderer, om en given forening lever op til disse krav og dermed er berettiget til støtte til de folkeoplysende aktiviteter inden for rammerne af folkeoplysningsloven. Der er imidlertid ikke i folkeoplysningsloven fastsat, at en folkeoplysende forening ikke kan have aktiviteter efter andre regler. Fx er der aftenskoler, som også udbyder kompetencegivende voksenundervisning efter regler på Undervisningsministeriets område.”

Kulturministeriet påpeger endvidere, ”at ved kommunens vurdering af om en forening er en kommerciel virksomhed – og dermed ikke kan modtage tilskud efter folkeoplysningsloven - bl.a. kan indgå overvejelser om, hvordan foreningen anvender et eventuelt opstået overskud ved folkeoplysende virksomhed. Et sådan overskud skal i givet fald tilfalde den folkeoplysende forening. Ligesom folkeoplysningsloven fastslår, at ved opløsning af en folkeoplysende forening skal et eventuelt overskud opstået ved deltagerbetaling efter folkeoplysningsloven tilfalde almennyttige formål.

Det er således i sidste ende en konkret vurdering, som en kommune må foretage om, hvor vidt en forening er en folkeoplysende forening, der kan modtage tilskud efter folkeoplysningsloven, eller om der er tale om kommerciel virksomhed eller andet.”

Økonomi- og Indenrigsministeriet lægger til grund, at en folkeoplysende forening vil kunne varetage opgaven med drift og etablering af nye parkeringsfaciliteter, da det ikke i folkeoplysningsloven er fastsat, at en folkeoplysende forening ikke kan have aktiviteter efter andre regler. Det er dog kommunens vurdering, om der er tale om en folkeoplysende forening, der kan modtage tilskud efter folkeoplysningsloven, eller om der er tale om en kommerciel virksomhed.

På baggrund af bidragene fra Transport-, Bygnings- og Boligministeriet og Kulturministeriet er det således sammenfattende *Økonomi- og Indenrigsministeriets* vurdering, at en kommune har mulighed for at udlicitere opgaven med drift og etablering af parkeringsfaciliteter efter vejlovens § 90, og at det ikke kan udelukkes, at en folkeoplysende forening vil kunne varetage denne opgave, da det ikke i folkeoplysningsloven er fastsat, at en folkeoplysende forening ikke kan have aktiviteter efter andre regler.

Økonomi- og Indenrigsministeriet kan hertil i forhold til lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner som følge af indtægter fra parkering oplyse, at det følger af lovens § 1, at økonomi- og indenrigsministeren nedsætter statens tilskud, jf. § 14 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, til de kommuner, der har indtægter fra opkrævet betaling for parkering med et beløb, som svarer til 70 pct. af kommunens indtægter fra opkrævet betaling for parkering. Bestemmelsen omfatter indtægter fra parkering efter vejlovens § 90.

Efter Økonomi- og Indenrigsministeriets opfattelse kan det udledes af Transport-, Bygnings- og Boligministeriets bidrag, at det uanset om opgaven med drift og etablering af parkeringsfaciliteter udliciteres, er det kommunen som vejmyndighed, der har kompetencen til at kræve betaling for parkering. Kommunen kan ikke overdrage dette ansvar til en privat aktør. Indtægterne skal således tilfalde kommunen, og disse indtægter skal indgå i opgørelsen af de kommunale indtægter fra parkering, som er omfattet af lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner som følge af indtægter fra parkering.

Det følger efter Økonomi- og Indenrigsministeriets opfattelse heraf, at en kommune, der har udliciteret drift og etablering af parkeringsfaciliteter til en privat aktør, også vil være omfattet af lovens § 1, og således være omfattet af nedsættelsen på 70 pct. af kommunens indtægter fra parkering efter vejlovens § 90.

Med venlig hilsen

Simon Emil Ammitzbøll-Bille